

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

Синдром Фітц-Х'ю-Куртіса - це хламідієасоційований розвиток псевдомембранозного глісоніту. У гострій фазі є біль у правій підреберній ділянці та у проекції жовчного міхура, що іррадіює у праве надпліччя. У жінок може бути супутній аднексит. У чоловіків - симптоми уретриту.

Лапароскопія дозволяє встановити остаточний діагноз синдрому Фітц-Х'ю-Куртіса. Можна побачити запалення капсули печінки та незначну кількість серозного ексудату без перитоніту. У правому підребер'ї візуалізуються глісоперитонеальні зрощення, які нагадують «струни скрипки». В патологічний процес не залучається жовчний міхур.

Висновки. Іноді хірурги розцінюють генез зазначених зрощень помилково, як наслідок багаторазових нападів гострого холециститу або залишковими явищами нижньочасткової пневмонії.

На сьогоднішній день немає діагностичних стандартів, які дозволяють верифікувати синдром Фітц-Х'ю-Куртіса. Втім серологічне визначення IgM та IgG до Chl. trachomatis дає вірогідний позитивний результат.

СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ НА ДІАГНОСТИКУ ТА ЛІКУВАННЯ ГОСТРОГО АПЕНДИЦИТУ У ВАГІТНИХ

Ромась О. А., Рудика О. М.

Науковий керівник: доц. П'ятиков Г. І.

Сумський державний університет,

кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фіззіатрії

Точна діагностика гострого апендициту – одна з невирішених проблем абдомінальної хірургії.

Мета роботи: вивчити можливості поліпшення діагностики гострого апендициту у вагітних, а також хірургічної тактики для зниження кількості гнійно-септичних ускладнень та усунення загрози для здоров'я і життя матері та плода.

Матеріали та методи: В хірургічній клініці на базі КУ СОР «Сумська обласна клінічна лікарня» в період з 2012 по 2016 рр. з приводу гострого апендициту оперовано 744 хворих. З них 282 (38%) – чоловіків і 462 (62%) – жінок. У 62 (13% від загальної кількості жінок) пацієнток гострий апендицит виник на фоні вагітності.

З неінвазивних методів діагностики перевагу віддавали УЗД органів черевної порожнини.

Результати: Гострий простий апендицит виявлено у 47,9% жінок, флегмонозний – у 49,3%, гангренозний – у 2,8%. У I триместрі оперовано 18,3%, у II – 45,1%, у III – 36,6% вагітних. Лапаротомна техніка не відрізнялася від звичайної. У III триместрі вагітності розріз виконували дещо вище здухвинної кістки внаслідок зміщення сліпої кишки та червоподібного паростка догори.

У звичайній ситуації при апендектомії дренажування черевної порожнини не проводили внаслідок загрози переривання вагітності в післяопераційному періоді.

Гнійні ускладнення виявлено у 3 (5%) хворих. Переривання вагітності та летальних наслідків не було.

Висновок: Таким чином, вагітність обтяжує перебіг гострого апендициту внаслідок зниження імунітету і фізіологічної анемії та ускладнює точну своєчасну діагностику через подібність ознак гестозу і гострого апендициту, особливо в I триместрі.

Своєчасна діагностика і лікування апендициту у вагітних потребують узгодженої роботи хірурга, акушера-гінеколога та анестезіолога для запобігання виникненню гнійно-септичних ускладнень та загрози для здоров'я і життя матері та плода.